

1. Дунська А.Р. Інноваційна стратегія як сучасний інструмент управління розвитком підприємства / А.Р. Дунська [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.confcontact.com/20101008/5_dunska.htm

2. Пащенко О.П. Стратегічне управління розвитком підприємства / О.П. Пащенко // Вісник Хмельницького національного університету. Серія: Економічні науки. – Хмельницький, 2011. – №2. – Т.2. – С. 99-103.

3. Погорелов Ю.С. Категорія розвитку та її експлейнарний базис / Ю.С. Погорелов // Теоретичні та прикладні питання економіки. – К., 2012. – Вип. 27, т. 1. – С. 30-34.

4. Раєвнева О.В. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі : монографія / О.В. Раєвнева. – Харків, 2006. – 496 с.

5. Философская энциклопедия. – Т.4: Наука логики – Сигети / гл. ред. Ф. В. Константинов. – М.: Советская энциклопедия, 1967. – 591 с.

Кіцела Є., студ.,

Науковий керівник: Савчук Т.В.,

к.е.н., доцент кафедри обліку і аудиту Івано-Франківський національний технічний університет нафти і газу, м. Івано-Франківськ, Україна

ПРОБЛЕМА ВИБОРУ ОРГАНІЗАЦІЙНОЇ ФОРМИ ГОСПОДАРЮВАННЯ СУБ'ЄКТІВ РЕСТОРАННОГО БІЗНЕСУ

Ресторанний бізнес в Україні динамічно розвивається. За даними сайту Державної служби статистики України кількість закладів ресторанного господарства щороку зростає, але слід зазначити, що частка суб'єктів господарювання у ресторанному бізнесі, зареєстрованих як юридичні особи є незначною: у 2013 р. вона становила 17,58 %, а вже в 2016 р. – менше 10%.

Сьогодні склалась така ситуація на ринку, що більшість ресторанів не реєструються як юридична особа (далі ТОВ), а зареєстровані як фізичні особи – підприємці, або навіть як спілка двох підприємців: один з яких фізична особа – підприємець на спрощеній системі оподаткування, інший - підприємець на загальній системі оподаткування (якщо в закладі реалізують алкогольні напої для одержання відповідної ліцензії для цього).

Зважаючи на це, проведемо порівняльний аналіз різних форм організації діяльності, які використовуються у ресторанному бізнесі і причин такої ситуації у галузі. Це має вагоме практичне значення для всіх, хто вже провадить свою діяльність в ресторанному бізнесі та для тих, хто планує відкривати заклади ресторанного господарства.

З точки зору власників, які здійснюють свою діяльність у ресторанному бізнесі, умови функціонування в обох випадках суттєво не відрізняються. Для обраного виду діяльності є дозволеною і одна, і друга організаційна форми, але існує ряд

відмінностей у підходах до організації бухгалтерського обліку, оподаткування, звітності таких суб'єктів господарювання.

У своєму дослідженні ми порівняли дві форми господарювання суб'єктів в ресторанному бізнесі за такими критеріями: особливості реєстрації в податкових органах, склад податкової звітності, вимоги до мінімального розміру статутного капіталу, оподаткування діяльності (сплата податку на прибуток чи єдиного податку), порядок сплати ЄСВ, відповідальність власників, документообіг та бухгалтерський облік, звітний період, база оподаткування та інші фактори, що можуть впливати на рішення підприємців та власників підприємств щодо вибору організаційної форми господарювання для майбутнього закладу ресторанного господарства.

На основі проведеного дослідження особливостей функціонування суб'єктів ресторанного господарства, нами були виділені переваги та недоліки різних організаційних форм для суб'єктів ресторанного бізнесу (Рисунок 1).

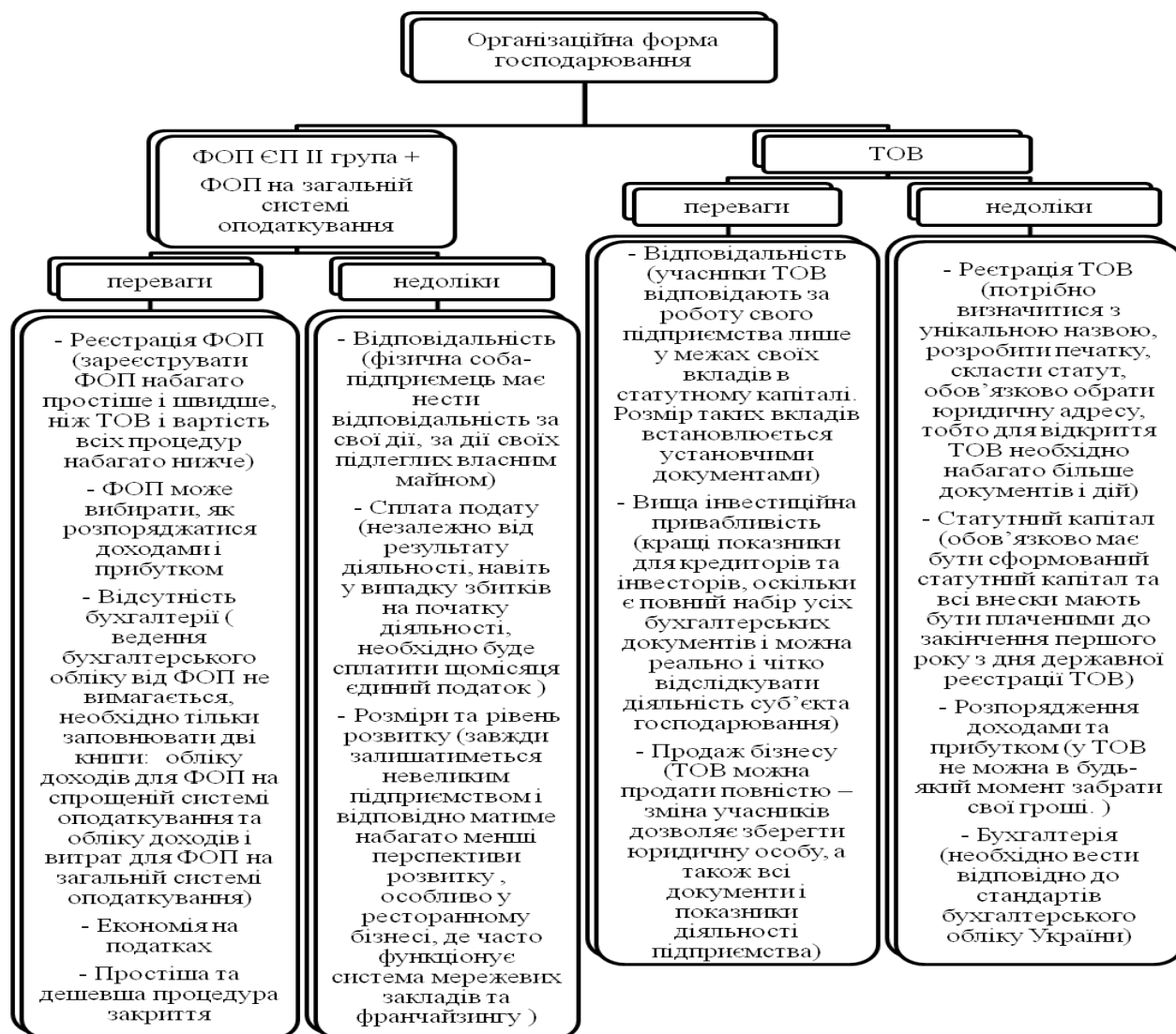

Рисунок 1 Переваги і недоліки найпоширеніших форм власності суб'єктів ресторанного господарства в Україні

Виділені переваги та недоліки різних форм власності для суб'єктів ресторанного бізнесу дозволяють зробити висновок, що для невеликих ресторанів, кафе та інших закладів ресторанного господарства, які переважають на сьогодні у структурі ресторанного господарства України, дійсно простіше функціонувати у формі спілки двох фізичних осіб - підприємців та саме простота ведення обліку та організації господарської діяльності може бути основною причиною різниці в кількості зареєстрованих фізичних осіб – підприємців та юридичних осіб у ресторанному бізнесі в Україні .

Список використаних джерел:

1. Воловельська І.В., Лоєнко О. Сучасні тенденції розвитку ресторанного бізнесу в Україні. Вісник економіки транспорту і промисловості. 2016. № 55. С. 115–118
2. Правила роботи закладів (підприємств) громадського харчування [Електронний ресурс] : Наказ Мінекономіки України від 24.07.2002 р. № 219. Режим доступу : <<http://www.zakon.rada.gov.ua>>.
3. Статистичні дані України [Електронний ресурс] // Державна служба статистики України. – 2016. – Режим доступу до ресурсу: <http://www.ukrstat.gov.ua/>.

Козак Т., студент
Науковий керівник: Колосок А. М. к.е.н., доцент
кафедри економіки, безпеки та інноваційної діяльності
підприємства Східноєвропейського національного
університету імені Лесі Українки,
м. Луцьк, Україна

ДОСЛІДЖЕННЯ СОЦІАЛЬНО-ТРУДОВИХ ВІДНОСИН НА ПІДПРИЄМСТВІ ТА ОБГРУНТУВАННЯ НАПРЯМІВ ПІДВИЩЕННЯ ЇХ ЕФЕКТИВНОСТІ

Соціально-трудова відносина є важливим елементом економічної системи, адже безпосередньо від їх ефективності залежить якість трудової діяльності, соціальна злагожденість у суспільстві, висока продуктивність праці та соціально-економічний прогрес. У системі економічних відносин головне місце посідає людина. Людина визначає стратегічні цілі та напрями розвитку підприємства, організовує його роботу, здійснює виробництво товарів й надає послуги для свого життя та розвитку. Отже, ефективність економіки, насамперед визначається якістю наявних трудових ресурсів та способами їх використання на підприємстві. Разом з тим, обґрунтованих та цілісних досліджень щодо соціально-трудова відносин, як системи, які б пояснювали механізм їх регулювання, поки що недостатньо. Це дає підтвердження того, що дане питання є досить актуальним на сучасному етапі розвитку та становлення України.